

Άσκηση 10

N.S.O. ο (X, d) είναι πλήρης, αν κάθε αριθμητικό κλειστό $A \subseteq X$ είναι πλήρης με υπόχωρο.

Λύση: (\Rightarrow) κλειστό υποσύνολο με. είναι πάντα πλήρης με. (με τη σχετική μετρική / θεωρία)

(\Leftarrow) Έστω (x_n) βασική ακολουθία στον X .

Ορίσαμε $A = \{x_n : n \in \mathbb{N}\}$. Δεν ξέρουμε ότι το A είναι κλειστό.

• Αν το A είναι κλειστό, τότε από την υπόθεση ο (A, d_A) είναι πλήρης και η (x_n) είναι βασική στο A .

Άρα $\exists x \in A$ τ.ω. $x_n \xrightarrow{d_A} x \Leftrightarrow x_n \xrightarrow{d} x$

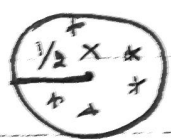
• Αν το A δεν είναι κλειστό, από την $\bar{A} = A \cup A'$ έχουμε ότι: $\exists x \in A'$ (γιατί $A \subsetneq \bar{A}$). Θ.δ.ο. $x_n \rightarrow x$.

Ισχυρισμός: Υπάρχει υποακολουθία (x_{k_n}) τ.ω. $x_{k_n} \rightarrow x$.

Για $\varepsilon = 1$, το $A \cap B(x, 1) \neq \emptyset \Rightarrow \exists k_1 \in \mathbb{N} : x_{k_1} \in B(x, 1)$

$\Rightarrow d(x_{k_1}, x) < 1$. Για $\varepsilon = 1/2$ το $A \cap B(x, 1/2) \neq \emptyset \Rightarrow$

\Rightarrow στην $B(x, 1/2)$ υπάρχουν άπειροι $x_n \Rightarrow \exists k_2 > k_1$ τ.ω.

$x_{k_2} \in B(x, 1/2) \Rightarrow d(x_{k_2}, x) < 1/2$.

Επαιγωγικά, βρίσκουμε $k_1 < k_2 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots$

τ.ω. $\forall n \quad d(x_{k_n}, x) < 1/n$. Τότε $x_{k_n} \rightarrow x$.

Άρα η (x_n) είναι βασική και έχει υποακολουθία που συγκλίνει στο x , έπεται ότι $x_n \rightarrow x$.

Ασκήσεις

(α) Έστω (x_n) βασική ακολουθία, $A = \{x_n : n \in \mathbb{N}\}$.
Αν $A' \neq \emptyset$, τότε η (x_n) συγκλίνει.

Πούναμε $x \in A'$ και από τον ισχυρισμό βρίσκουμε ότι $\sqrt[n]{x_n - x} = \rho$

(β) Έστω (x_n) βασική ακολουθία και $A = \{x_k : k \in \mathbb{N}\}$.
N.S.o. το A έχει το ποσό ένα σημείο συσσώρευσης.

Έστω $x, y \in A'$. Όπως πριν βρίσκουμε $x_n \rightarrow x \Rightarrow x_n \rightarrow y$.
Ομοίως, $\exists x_n \rightarrow y \Rightarrow x_n \rightarrow x$. Άρα $x = y$.

Πλήρωση Μετρικού Χώρου

Χώρος Banach είναι ένας χώρος με νόρμα που είναι πλήρης ως προς την μετρική $d(x, y) = \|x - y\|$ που επαγείται από τη νόρμα.

(*) Οι l_p , $1 \leq p < \infty$ / $(C_\infty, \|\cdot\|_\infty)$ είναι πλήρεις.
Ο $(C[a, b], \|\cdot\|_p)$, $1 \leq p < \infty$ [$\|f\|_p = \left(\int_a^b |f(t)|^p dt \right)^{1/p}$]
δεν είναι πλήρης.

Έστω Γ μη κενό σύνολο. Ο χώρος $l_\infty(\Gamma)$ είναι το σύνολο όλων των φραγμένων $f: \Gamma \rightarrow \mathbb{R}$.

(Αν $\Gamma = \mathbb{N}$, τότε $l_\infty(\mathbb{N}) =$ οι φραγμένες ακολουθίες $= l_\infty$).

Ο $l_\infty(\Gamma)$ είναι δ.χ. : αν $f, g: \Gamma \rightarrow \mathbb{R}$ φραγμένες και $a \in \mathbb{R}$.
ορίζουμε:

$$(f+g)(y) \stackrel{\text{ops}}{=} f(y) + g(y)$$

$$(af)(y) \stackrel{\text{ops}}{=} a f(y)$$

Οι $f+g$, af είναι φραγμένες, δηλ. στον $\ell_\infty(\Gamma)$ και ικανοποιούνται τα αξιώματα του δ.χ.

Η νόρμα στον $\ell_\infty(\Gamma)$ είναι: $\|f\|_\infty = \sup \{ |f(y)| : y \in \Gamma \} < \infty$

Πρόταση

Ο $(\ell_\infty(\Gamma), \|\cdot\|_\infty)$ είναι πλήρης (χώρος Banach)

Απόδειξη: Έστω $\varepsilon > 0$. $\exists n_0 \in \mathbb{N}$ zw. $\forall n \geq n_0 \ \|f_n - f_m\| \leq \varepsilon$

$\Rightarrow \forall n, m \geq n_0$ και $\forall y \in \Gamma \ |f_n(y) - f_m(y)| \leq \|f_n - f_m\|_\infty \leq \varepsilon$ (*)

Σταθεροποιάμε $y \in \Gamma$. Για τυχόν $\varepsilon > 0$ βρίσκουμε n_0 (ίδια $\forall y \in \Gamma$)

zw. $\forall n, m \geq n_0 \ |f_n(y) - f_m(y)| \leq \varepsilon$. Άρα, η $(f_n(y))$ βασική.

στο $\mathbb{R} \Rightarrow \exists \lim_{n \rightarrow +\infty} f_n(y) \in \mathbb{R}$. Θέτουμε $f(y) = \lim_{n \rightarrow +\infty} f_n(y)$.

Έτσι έχουμε ορίσει $f: \Gamma \rightarrow \mathbb{R}$. Θ.δ.ο. $f \in \ell_\infty(\Gamma)$ (είναι φραγμένη)

και ότι $\|f_n - f\|_\infty \rightarrow 0$, δηλ. $f_n \rightarrow f$ στον $\ell_\infty(\Gamma)$.

Επιστρέψαμε στην (*). Για τυχόν $\varepsilon > 0$ βρίσκουμε $\forall y \in \Gamma$

$\forall n, m \geq n_0 \ |f_n(y) - f_m(y)| \leq \varepsilon$. Για σταθερό $n \geq n_0$ αφήνουμε

$m \rightarrow +\infty$. Τότε

$$|f_n(y) - f(y)| \leq \varepsilon, \text{ δηλ. } \forall n \geq n_0 \ \forall y \in \Gamma \ |f_n(y) - f(y)| \leq \varepsilon$$

$$\Rightarrow \forall n \geq n_0 \ \sup \{ |f_n(y) - f(y)| : y \in \Gamma \} \leq \varepsilon \Rightarrow \forall n \geq n_0 \ \|f_n - f\|_\infty \leq \varepsilon$$

Άρα, $\|f_n - f\|_\infty \rightarrow 0$.

Τέλος, $f = \underbrace{f_n}_{\in \ell_\infty(\Gamma)} - \underbrace{(f_n - f)}_{\in \ell_\infty(\Gamma)} \in \ell_\infty(\Gamma)$, γιατί ο $\ell_\infty(\Gamma)$ είναι δ.χ.

για $n \geq n_0$, αφού $\|f_n - f\| \leq \varepsilon$

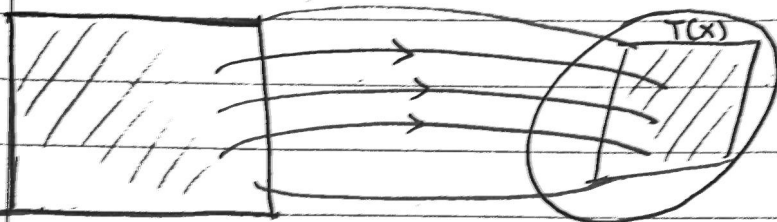
Ορισμός (νήρων μ.χ.): Έστω (X, d) μ.χ.

Ένας μ.χ. (Y, δ) λέγεται νήρων του (X, d) , αν

(i) ο (Y, δ) είναι νήων

(ii) υπάρχει ισομετρία $T: (X, d) \rightarrow (Y, \delta)$ τω. $T(x) = y$.

X

Y = νήων

Επιπλέον, ο $T(x)$ είναι πυκνός υπόχωρος του Y

"ο X είναι πυκνός υπόχωρος του νήων μ.χ. Y"

Θείωμα

Κάθε μ.χ. (X, d) έχει νήων

Τωικό παράδειγμα: Μια νήων του \mathbb{Q} είναι το \mathbb{R} .

Απόδειξη: Θα ορίσουμε ισομετρία: $T: (X, d) \rightarrow (\mathcal{L}_\infty(X), \|\cdot\|_\infty)$

Πως ορίζεται το $T(x)$: Θα είναι μια γραμμένη νήων

$f: X \rightarrow \mathbb{R}$
συνάρτηση $f_x: X \rightarrow \mathbb{R}$. Θεωρούμε την $f_x(t) = d(t, x) - d(t, a)$

Γραμμένη
(για στοιχεία του $\mathcal{L}_\infty(X)$)

$$|f_x(t) - f_y(t)| = |d(t, x) - d(t, y)| \leq d(x, y) \quad \forall t \in X \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \|f_x - f_y\|_\infty = \sup |f_x(t) - f_y(t)| \leq d(x, y)$$

$$\text{Επίσης, } \|f_x - f_y\|_\infty \geq |f_x(t) - f_y(t)| = d(x, y)$$

(*) Διαφοροποιούμε $a \in X$.

Η f_x είναι γραμμένη: $\forall t \in X \quad |f_x(t)| = |d(t, x) - d(t, a)| \leq d(x, a)$

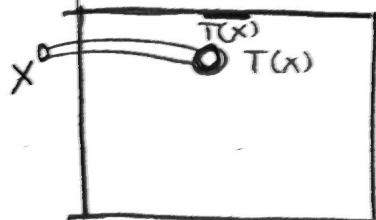
$$\Rightarrow \|f_x\|_\infty = \sup \{ |f_x(t)| : t \in X \} \leq d(x, a) < \infty$$

Παρατήρηση: Ορίσουμε $T(x) = f_x$. Δ.ο. η T είναι ισομετρία.

- $\forall t \in X$ έχουμε $|f_x(t) - f_y(t)| = |d(t,x) - d(t,y) + d(t,a) - d(t,a)|$
 $\leq d(x,y)$. Άρα, $\|f_x - f_y\|_\infty = \sup\{|f_x(t) - f_y(t)| : t \in X\} \leq d(x,y)$

Αντ. $\|T(x) - T(y)\| \leq d(x,y)$

- Επίσης, $\|T(x) - T(y)\|_\infty = \|f_x - f_y\|_\infty \geq |f_x(x) - f_y(x)| = |d(x,x) - d(y,x) + d(y,a) - d(x,a)| = d(x,y)$.

Ορίσουμε $Y = \overline{T(X)}^{\|\cdot\|_\infty}$ την κλειστή θήκη του $T(X)$ στον $\ell_\infty(X)$.

- Ο $(Y, \|\cdot\|_\infty)$ είναι πλήρης ως κλειστό $\ell_\infty(X)$ υποδύναμο του πλήρους $(\ell_\infty(X), \|\cdot\|_\infty)$.
- Από την κατασκευή, ο $T(X)$ είναι πυκνό $\subseteq Y$ (ορίσαμε $Y = \overline{T(X)}$).

Άρα ο $(Y, \|\cdot\|_\infty)$ είναι μια πλήρης (X, d)

Θεώρημα (Μοναδικότητα της Τηρήσεως)

Έστω (X, d) μ.χ. Αν (Y_1, d_1) και (Y_2, d_2) είναι δύο πλήρεις του (X, d) , τότε υπάρχει $T: (Y_1, d_1) \rightarrow (Y_2, d_2)$ ισομετρία και επί (ισομετρικός ισομορφισμός).
(Αντ. οι Y_1 και Y_2 "ταυτίζονται" ως μ.χ.)

Θεώρημα σταθερού σημείου (Borach)

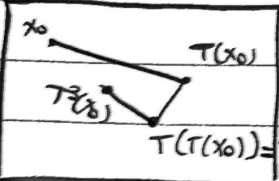
Μια απεικόνιση $T: (X, d) \rightarrow (X, d)$ λέγεται συστατική, αν $\exists 0 < \alpha < 1$ π.ω. $\forall x, y \in X$ $d(T(x), T(y)) \leq \alpha d(x, y)$.

Θεώρημα

Έστω (X, d) διάστημα με μ και $T: X \rightarrow X$ γνήσια συστολή
(με σταθερά $0 < a < 1$). Τότε $\exists! x \in X$ zw. $T(x) = x$ (σταθ. σημείο)

Απόδειξη: Μοναδικότητα: Έστω $x \neq y$ zw. $T(x) = x$ & $T(y) = y$.
Τότε $0 < d(x, y) = d(T(x), T(y)) \leq a d(x, y) \Rightarrow 1 \leq a$ άτοπο

X

Ξεκινάμε με τυχόν $x_0 \in X$ και ορίζουμε

$$x_1 = T(x_0)$$

$$x_2 = T(x_1) = T^2(x_0)$$

⋮

$$x_n = T(x_{n-1}) = T^n(x_0)$$

$$\text{όπου } T^n = \underbrace{T \circ T \circ \dots \circ T}_{n\text{-φορές}}$$

Αν για κάποιο $n \in \mathbb{N}$ έχουμε $x_n = x_{n-1}$, τότε $T(x_{n-1}) = x_{n-1}$
 $\Rightarrow x_{n-1}$ σταθερό σημείο του T και έχουμε τελειώσει.

Ισχυρισμός: Η (x_n) είναι βασική

Απόδειξη: Έστω $n > m$. Τότε $d(x_n, x_m) \leq d(x_n, x_{n-1}) + d(x_{n-1}, x_{n-2})$
 $+ \dots + d(x_{m+1}, x_m) = d(T^n(x_0), T^{n-1}(x_0)) + \dots + d(T^{m+1}(x_0), T^m(x_0))$

$$\Delta.ο. \quad d(T^{n+1}(x_0), T^n(x_0)) \leq a d(T^n(x_0), T^{n-1}(x_0)) \leq a^2 d(T^{n-1}(x_0), T^{n-2}(x_0))$$
$$\leq \dots \leq a^k d(T^1(x_0), T^0(x_0))$$

$$\leq a^{n-1} d(x_1, x_0) + \dots + a^m d(x_1, x_0) = d(x_1, x_0) \sum_{k=m}^{n-1} a^k \leq$$

$$\leq d(x_1, x_0) \sum_{k=m}^{\infty} a^k = d(x_1, x_0) \frac{a^m}{1-a}$$

Έστω $\varepsilon > 0$, $\exists n_0 \in \mathbb{N} : d(x_1, x_0) \frac{a^{n_0}}{1-a} < \varepsilon$ (γιατί $a^n \rightarrow 0$)
και τότε $\forall n, m \geq n_0 \quad d(x_n, x_m) \leq \frac{1-a}{1-a} d(x_1, x_0) \frac{a^m}{1-a}$

Παραδείγματα

(α) $X = (0,1)$ με τη συνήθη μετρική

Η $f: (0,1) \rightarrow (0,1)$ με $f(x) = \frac{x}{2}$ δεν έχει σταθερό σημείο.

και είναι γνήσια συστολή: $|f(x) - f(y)| = \left| \frac{x}{2} - \frac{y}{2} \right| = \frac{1}{2} |x-y|$
 $\forall a \in (0,1)$

Το πρόβλημα είναι ότι ο $(0,1)$ δεν είναι πλήρης $\subseteq \mathbb{R}$.

(β) Η $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ (ο \mathbb{R} είναι πλήρης) με $f(x) = \ln(1+e^x)$

δεν έχει σταθερό σημείο: $f(x) = x \Rightarrow \ln(1+e^x) = x \Rightarrow$

$\Rightarrow 1+e^x = e^x \Rightarrow 1=0$, άτοπο

Όμως, $0 < f'(x) = \frac{e^x}{1+e^x} < 1 \quad \forall x \in \mathbb{R}$

Από το Θ.Μ.Τ. αν $x < y$ στο \mathbb{R} τότε $\exists \xi \in (x,y)$ π.ω.

$|f(y) - f(x)| = \underbrace{|f'(\xi)|}_{< 1} |y-x| < |y-x|$, δηλ. η $|f(x) - f(y)| < |x-y|$

δεν φτάνει για να εξασφαλίσει σταθερό σημείο.

Χρειαζόμαστε την $|f(x) - f(y)| \leq a|x-y|$, όπου $0 < a < 1$

που είναι ισχυρότερη

Ασκήσεις

(20) Έστω (X,d) πλήρης μ.χ. και $f, g: X \rightarrow X$. Ν.δ.ο.

(α) Αν $\exists k \in \mathbb{N}$ π.ω. η $f^k = f \circ \dots \circ f$ να είναι γνήσια συστολή τότε $\exists! x \in X$ π.ω. $f(x) = x$.

(β) Αν η f είναι γνήσια συστολή και $f \circ g = g \circ f$, τότε $\exists! x \in X$ π.ω. $f(x) = x = g(x)$.

Λύση: (α) $\forall f^k$ είναι $\sqrt[k]{\text{συμπίεση}}$, άρα $\exists! x \in X$ τ.ω. $f^k(x) = x$.

$$\text{τ.ω. } |f^k(f(x)) - f^k(x)| \leq a |f(x) - x|$$

$$f(f^k(x)) = f(x)$$

$$\text{Τότε, } f^k(f(x)) = f^{k+1}(x) = f(f^k(x)) = \underline{\underline{f(x)}}$$

Άρα, το $f(x)$ είναι σταθερό σημείο της f^k και από μοναδικότητα $f(x) = x$.

Αν $f(y) = y$, τότε $f^2(y) = f(y) = y$ και τελικά $f^k(y) = y \rightarrow y = x$
 από μοναδικότητα.

(β) Ξέραμε ότι $\exists! x \in X$ τ.ω. $f(x) = x$ και μένει ν.δ.ο. $g(x) = x$.

$$\text{Έχουμε } (f \circ g)(x) = (g \circ f)(x) \Rightarrow f(g(x)) = g(f(x)) = g(x)$$

Άρα, το $g(x)$ είναι σταθερό σημείο της f και από μοναδικότητα $g(x) = x$.

(13) Έστω d μετρική στο \mathbb{R} με τις εξής ιδιότητες:

(α) η d είναι ισοδύναμη με την συνήθη μετρική

(β) ο (\mathbb{R}, d) είναι πλήρης.

Ν.δ.ο. $\exists \delta > 0$ τ.ω. $\forall n \in \mathbb{N}$ $\text{diam}_d([n, +\infty)) \geq \delta$.

Λύση: Ορίσαμε $a_n = \text{diam}_d([n, +\infty))$.

Η (a_n) είναι φθίνουσα και ≥ 0 $[n, +\infty) \supseteq [n+1, +\infty) \Rightarrow$
 $\Rightarrow \text{diam}_d([n, +\infty)) \geq \text{diam}_d([n+1, +\infty))$.

Άρα, $\exists \lim_{n \rightarrow +\infty} a_n \geq 0$. Ζητάμε $\lim_{n \rightarrow +\infty} a_n > 0$, γιατί τότε

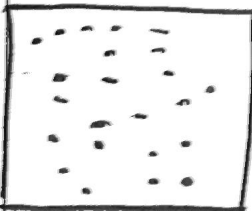
$$\forall n \quad a_n \geq \lim a_n = \delta$$

Υποθέτουμε ότι $a_n \rightarrow 0 \Leftrightarrow \text{diam}_d([n, +\infty)) \rightarrow 0$ και θα καταλήγαμε σε άτοπο.

• (\mathbb{R}, d) είναι πλήρης, η $F_n = [n, +\infty)$ είναι φθίνουσα
 κάθε F_n είναι 1-1 κλειστό \Rightarrow κάθε F_n είναι d -κλειστό
 γιατί $d \sim 1 \cdot 1$ και $\text{diam}_d(F_n) \rightarrow 0$.

Από το Θ. Cantor για τον (\mathbb{R}, d) παίρνουμε
 $\phi \neq \bigcap_{n=1}^{\infty} F_n = \bigcap_{n=1}^{\infty} [n, +\infty)$ άτονο (γιατί $\bigcap_{n=1}^{\infty} [n, +\infty) = \phi$).

(17) Έστω $X = \{x_n : n \in \mathbb{N}\}$ και d μετρική στο X ζω. ο
 (X, d) να είναι πλήρης. Ν.δ.ο. ο (X, d) έχει τουλάχιστον
 ένα μεμονωμένο σημείο.

Λύση: Έστω ότι κάθε σημείο συσσώρευσης του X
 • Ορίζουμε $V_n = X \setminus \{x_n\}$. Τότε το V_n είναι
 ανοικτό (γιατί το μονοσύνολο $\{x_n\}$ είναι κλειστό)

και πυκνό: $x_n \in \overline{V_n}$, γιατί x_n σ.σ. του X , άρα σε
 κάθε $B(x_n, \epsilon) \exists x \neq x_n$, δηλ. $B(x_n, \epsilon) \cap V_n \neq \phi$
 $x \in V_n$

Επειδή $V_n \subseteq \overline{V_n}$
 Άρα, $\overline{V_n} \supseteq$
 $\supseteq V_n \cup \{x_n\} = X$

• Αφού ο (X, d) είναι πλήρης, από το Θ. Baire (το 1)
 $\bigcap_{n=1}^{\infty} V_n \neq \phi \Rightarrow \bigcap_{n=1}^{\infty} (X \setminus \{x_n\}) \neq \phi \Rightarrow X \setminus \bigcup_{n=1}^{\infty} \{x_n\} \neq \phi$

$\Rightarrow X \setminus X \neq \phi \Rightarrow \phi \neq \phi$, άτονο

Άσκηση

Σε κάθε (X, d)

- ① x σ.σ. του $X \iff X \setminus \{x\}$ ανοικτό και πυκνό
- ② x μεμονωμένο σημείο του $X \Rightarrow \forall D \subseteq X$ πυκνό ισχύει $x \in D$.